

SFS 2012:312

Utkom från trycket
den 5 juni 2012

Lag om ändring i lagen (1993:1651) om läkarvårdsersättning;

utfärdad den 24 maj 2012.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 7 § lagen (1993:1651) om läkarvårdsersättning ska ha följande lydelse.

7 §² För att läkarvårdsersättning ska lämnas krävs att läkaren har specialistkompetens och bedriver mottagningsverksamhet inom sin specialitet i öppen vård för enskilda patienter.

Läkarvårdsersättning lämnas inte till läkare med specialistkompetens enbart i laboratoriemedicinska specialiteter, socialmedicin, klinisk neurofysiologi, rehabiliteringsmedicin, klinisk genetik eller bild- och funktionsmedicinska specialiteter utom klinisk fysiologi.

Läkarvårdsersättning för mottagningsverksamhet i öppen vård för enskilda patienter ska lämnas även till läkare som inte är specialister i allmänmedicin men som uppfyller kraven enligt artikel 28 och punkt 5.1.4 i bilaga V i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer³. Bestämmelserna i denna lag om läkare med specialistkompetens gäller i övrigt på motsvarande sätt för dessa läkare.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2012.

På regeringens vägnar

GÖRAN HÄGGLUND

Lars Hedengran
(Socialdepartementet)

¹ Bet. 2011/12:SoU22, rskr. 2011/12:218.

² Senaste lydelse 2009:79.

³ EUT L 255, 30.9.2005, s. 22 (Celex 32005L0036).

